

În seria ANIMĂLUȚE PRIETENOASE au mai apărut:

Salvarea puiului de koala

Urangutanul singurel

Tilda Kelly

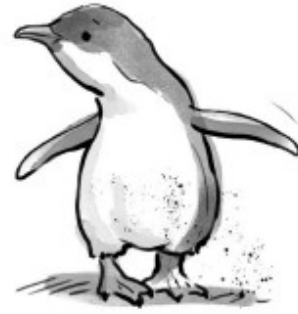
Pinguinul pitic

Ilustrații de
Gavin Scott și The Bright Agency

Traducere din limba engleză de
Cristina Nan

nemi

Cu mulțumiri speciale Lindei Chapman

Capitolul unu

Millie Armstrong a colorat nasul din morcov al unui om de zăpadă din desenul ei, apoi i-a adăugat pe umăr un măcăleandru cu gușă roșie. Ceilalți copii de la masă sporovăiau despre planurile lor pentru viitoarea vacanță de vară, în timp ce-și înfrumusețau felicitările de Crăciun, dar Millie nu li s-a alăturat. Se mutase în

școala primară Oak Hill de numai două săptămâni și încă se simțea stânjenită în preajma tuturor colegilor.

Mi-aș dori să fi locuit în continuare în Anglia, și-a zis ea cu nostalgie, uitându-se la celelalte felicitări: Moș Crăciun îmbrăcat în pantaloni scurți, stând în picioare pe o placă de surf; un pom de Crăciun cu un cangur în vârf, în loc de înger; un koala costumat în spiriduș.

Nu mai făcuse nimeni altceineva un desen cu zăpadă și gheață. Aici, în Australia, Crăciunul era vara, când zilele erau lungi și călduroase, iar oamenii îl sărbătoreau

făcând grătare pe plajă. Lui Millie i se părea complet nepotrivit. Decembrie ar trebui să fie o lună friguroasă, cu nopți geroase și focuri dogoritoare, cu căni de ciocolată caldă și oameni îmbrăcați cu pulovere călduroase, căciuli de lână și paltoane groase.

Se întreba cum se pregătea Lola, cea mai bună prietenă a ei, pentru Crăciun în Anglia. Un sentiment de tristețe a învăluit-o. Ea și Lola fuseseră prietene încă de când începuseră școala. Înceau să păstreze legătura prin apeluri video, dar era complicat, fiindcă Australia era cu unsprezece ore înaintea Angliei, așa că mare parte din timp, când Millie era trează, Lola dormea! Ultima dată când vorbiseră, adică în weekend, Lola părăuse

de-a dreptul invidioasă când auzise că Millie tocmai se pregătea pentru o vacanță de vară de șase săptămâni.

— Noi nu avem decât două săptămâni libere de Crăciun, îi spusese ea. Nu e corect. Mi-aș dori să fiu și eu în Australia!

Millie a oftat. O vacanță lungă de vară avea să fie mai puțin amuzantă fără prieteni cu care să-și petreacă timpul. A deschis felicitarea și a scris un mesaj înăuntru:

Crăciun fericit, tată!

Cu dragoste, Millie

Și atunci i s-a strâns inima.

Ella, care ședea alături de ea, a observat ce scrie.

— De ce faci o felicitare doar pentru tatăl, nu și pentru mama ta? a întrebat-o.

Alice, care ședea de cealaltă parte a Ellei, a înghiontit-o în coaste.

— Ella! a șuierat ea încruntându-se.

Fetița a făcut ochii mari.

— Oh, scuze! i-a spus ea lui Millie. Am uitat de mama ta.

— E în regulă, a asigurat-o Millie.

Și-a fixat privirea asupra felicitării și s-a concentrat la frunza de laur pe care tocmai o desena alături de pupici.

Mama murise în urmă cu șase luni, motiv pentru care Millie și tata se mutaseră în Australia. Acolo crescuse mama ei, după care, la douăzeci de ani, se mutase în Anglia. Când aceasta se stinsese din viață – după o suferință

îndelungată –, bunica, mama mamei sale, propusese ca Millie și tata să vină să locuiască împreună la ferma ei organică de oi din Victoria.

Tata se bucurase la gândul de a o lua de la capăt, însă Millie știa că în Australia nu se va simți niciodată ca acasă. Anglia era și avea să rămână pentru totdeauna căminul ei.

Ella s-a ridicat să aducă niște lipici și Alice s-a aplecat peste bancă.

— Îmi place foarte mult felicitarea ta, i-a șoptit. În Anglia ninge întotdeauna mult de Crăciun?

— Nu, a bolborosit Millie.

Apoi i-a părut rău. Alice era drăguță și Millie știa că încearcă să fie prietenoasă,